

Γράμμα των γυναικών ζαπατίστας προς τις γυναίκες του κόσμου που αγωνίζονται

ΖΑΠΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΜΕΞΙΚΟ

Φλεβάρης 2019

Προς: τις γυναίκες που αγωνίζονται σε όλο τον κόσμο

Από: τις γυναίκες ζαπατίστας.

Αδερφή, συντρόφισσα:

Οι γυναίκες ζαπατίστας, γυναίκες που αγωνιζόμαστε, σε χαιρετίζουμε.

Αυτό που θέλουμε να σου πούμε, να σε ενημερώσουμε είναι λίγο στενάχωρο γιατί δεν θα μπορέσουμε να οργανώσουμε το Μάρτη του 2019, εδώ στη ζαπατίστικη γη μας, τη Δεύτερη Διεθνή Συνάντηση των Γυναικών που Αγωνίζονται.

Μπορεί ήδη να ξέρεις τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούμε, και αν όχι θα σου τους εξηγήσουμε:

Φαίνεται λοιπόν ότι οι καινούργιες κακές κυβερνήσεις είπαν ήδη καθαρά ότι θα προχωρήσουν στα μεγα-σχέδιά τους, σχέδια του μεγάλου κεφαλαίου: στο Τρένο Μάγια, στο σχέδιο για τον Ισθμό του Τεουαντεπέκ, στη φύτευση δέντρων για εμπόριο ξυλείας και φρούτων. Και είπαν ακόμα ότι θα επιτρέψουν ορυχεία και μεγάλες εταιρείες τροφίμων. Έχουν επιπλέον και το αγροτικό τους σχέδιο που μας καταστρέφει σαν ιθαγενείς λαούς, γιατί μετατρέπει τη γη μας σε εμπόρευμα. Έτσι, με όλα αυτά τα σχέδια, θα ολοκληρώσουν ότι άφησε στη μέση ο Σαλίνας ντε Γκορτάρι τότε που τον σταματήσαμε με την εξέγερσή μας.

Αυτά τα σχέδια είναι σχέδια καταστροφής. Όσο κι αν προσπαθούν να το κρύψουν με τα ψέματά τους. Όσες φορές κι αν πολλαπλασιάσουν τις 30 εκατομμύρια ψήφους τους. Η αλήθεια είναι ότι πάνε για όλα εναντίον των ιθαγενών λαών. Πάνε για τις κοινότητές μας, για τη γη μας, για τα βουνά μας, για τα ποτάμια μας, για τα ζώα μας, για τα φυτά μας ως και για τις πέτρες μας.

Που πάει να πει ότι δεν στρέφονται εναντίον, μονάχα, των γυναικών ζαπατίστας αλλά εναντίον όλων των ιθαγενών γυναικών. Και ενάντια στους άνδρες βέβαια αλλά εδώ, σα γυναίκες που είμαστε, μιλάμε για τις γυναίκες.

Θέλουν η γη μας, τα εδάφη μας να μην είναι πια για μας αλλά να 'ρχονται τουρίστες να περιηγούνται, να έχουν τα μεγάλα ξενοδοχεία τους και τα μεγάλα ρεστοράν τους και τις επιχειρήσεις που θα τους προσφέρουν αυτές τις πολυτέλειες.

Θέλουν να μετατρέψουν τα εδάφη μας σε τσιφλίκια που θα παράγουν πολυτελή ξυλεία, φρούτα και νερό. Να τα μετατρέψουν σε ορυχεία για να βγάζουν χρυσό, ασήμι, ουράνιο και όλα τα ορυκτά που υπάρχουν και που τα θέλουν οι καπιταλιστές.

Θέλουν να μετατραπούμε σε δούλες τους, σε υπηρέτριές τους, να πουλήσουμε την αξιοπρέπειά μας για λίγα νομίσματα το μήνα.

Γιατί αυτοί οι καπιταλιστές και όσοι τους υπακούν από τις καινούργιες κακές κυβερνήσεις σκέφτονται ότι αυτό που θέλουμε είναι λεφτά.

Δεν μπορούν να καταλάβουν πως εμείς θέλουμε την ελευθερία, δεν καταλαβαίνουν ότι το λίγο που έχουμε πετύχει το πετύχαμε με αγώνα χωρίς να μας πληρώνει κάποιος, χωρίς συνεντεύξεις, χωρίς φωτογραφίες, χωρίς βιβλία, χωρίς δημοψηφίσματα, χωρίς δημοσκοπήσεις, χωρίς ψηφοφορίες, χωρίς μουσεία και χωρίς ψέματα.

Δεν καταλαβαίνουν ότι αυτό που εκείνοι αποκαλούν «πρόοδο» είναι ένα ψέμα, που δεν μπορεί ούτε καν την ασφάλεια των γυναικών να εξασφαλίσει. Στους κόσμους τους, προοδευτικούς ή συντηρητικούς, οι γυναίκες εξακολουθούν να δέρνονται, να βιάζονται, να δολοφονούνται.

Πόσες γυναίκες δολοφονήθηκαν σε αυτούς τους προοδευτικούς ή συντηρητικούς κόσμους την ώρα που εσύ διαβάζεις αυτές τις γραμμές, συντρόφισσα και αδερφή;

Ίσως το ξέρεις αλλά το λέμε καθαρά και εδώ: στα ζαπατίστικα εδάφη δεν έχει δολοφονηθεί ούτε μια γυναίκα εδώ και πολλά χρόνια. Παρ' όλα αυτά εμάς κατηγορούν για οπισθοδρομικές, αδαείς, ασήμαντες.

Ίσως εμείς δεν ξέρουμε ποιος είναι ο καλύτερος φεμινισμός, ίσως δεν ξέρουμε να πούμε "*cuerpa*" ή να αλλάζουμε τις λέξεις, ή τι είναι η ισότητα των φύλων ή να προφέρουμε αυτούς τους όρους που έχουν τόσα γράμματα που δεν μπορείς να τα μετρήσεις. Και κατά τη γνώμη μας ούτε καν είναι ολοκληρωμένο αυτό που λένε για «ισότητα των φύλων», γιατί μιλάνε μόνο για ισότητα γυναικών και ανδρών την ώρα που ακόμα και εμείς, που μας λένε αδαείς και καθυστερημένες, ξέρουμε πολύ καλά ότι υπάρχουν και εκείνοι που δεν είναι ούτε άντρες ούτε γυναίκες και που εμείς τους αποκαλούμε «*otros*» (άλλες). Αυτές όμως μπορούν να αυτοαποκαλούνται όπως θέλουν και δεν τους ήταν καθόλου εύκολο να κερδίσουν το δικαίωμα, να είναι όπως είναι χωρίς να κρύβονται καθότι τούς κορόιδευαν, τούς καταδίωκαν, τούς βίαζαν, τους δολοφονούσαν. Θα τους υποχρεώσουμε λοιπόν να είναι ή άντρες ή γυναίκες και να διαλέξουν τη μία ή την άλλη πλευρά; Αν οι ίδιοι δε θέλουν, άσχημα κάνουν όσοι δεν τους σέβονται. Γιατί τότε παραπονιόμαστε που δεν μας σέβονται σα γυναίκες εάν εμείς δεν σεβόμαστε αυτούς τους ανθρώπους; Αλλά ίσως είναι γιατί μιλάμε γι' αυτό που είδαμε από άλλους κόσμους και δεν έχουμε πολλή γνώση αυτών των πραγμάτων.

Εκείνο όμως που ξέρουμε σίγουρα είναι ότι αγωνιζόμαστε για την ελευθερία μας και τώρα ήρθε η σειρά μας να παλέψουμε για να την υπερασπιστούμε. Για να μην υποφέρουν οι κόρες και οι εγγονές μας την ιστορία πόνου που έζησαν οι μαμάδες και οι γιαγιάδες μας.

Είναι η σειρά μας να αγωνιστούμε για να μην επαναληφθεί η ιστορία που μας θέλει στον κόσμο μόνο για να μαγειρεύουμε και να γεννάμε παιδιά, για να τα βλέπουμε ύστερα να μεγαλώνουν μέσα στην ταπείνωση, την περιφρόνηση και το θάνατο.

Δεν κάναμε την ένοπλη εξέγερση για να γυρίσουμε στα ίδια.

Δεν αντιστεκόμαστε 25 χρόνια για να γίνουμε τώρα υπηρέτριες στους τουρίστες, στα αφεντικά και τους επιστάτες τους.

Δε θα σταματήσουμε να είμαστε λειτουργοί εκπαίδευσης, υγείας, πολιτισμού, να είμαστε *tercias*ⁱⁱ, αντάρτισσες, αρχές, διοικήτριες για να περάσουμε να γίνουμε τώρα υπάλληλοι στα ξενοδοχεία και τα ρεστοράν τους, υπηρετώντας ξένους για λίγα πέσος. Και ούτε καν μας ενδιαφέρει αν είναι λίγα ή πολλά τα πέσος, το θέμα είναι ότι η αξιοπρέπειά μας δεν έχει τιμή.

Γιατί αυτό θέλουν συντρόφισσα και αδερφή: να μετατραπούμε στην ίδια μας τη γη σε σκλάβες που δέχονται ελεημοσύνες και να τους επιτρέψουμε, ως αντάλλαγμα, να καταστρέψουν τις κοινότητες.

Συντρόφισσα και αδερφή:

Όταν έφτασες σε αυτά τα βουνά για τη συνάντηση του 2018, είδαμε ότι μας κοιτάζεις με σεβασμό και μερικές φορές ίσως με θαυμασμό. Όχι όλες γιατί ξέρουμε ότι ήρθαν και κάποιες για να μας κριτικάρουν, να μας κοιτάζουν περιφρονητικά. Δεν πειράζει, ξέρουμε ότι ο κόσμος είναι μεγάλος γεμάτος από διαφορετικές σκέψεις και κάποιες καταλαβαίνουν ότι δεν μπορούμε να κάνουμε όλες τα ίδια πράγματα, και άλλες όχι. Το σεβόμαστε αυτό, συντρόφισσα και αδερφή. Εξάλλου δεν ήταν αυτός ο σκοπός της συνάντησης, να δούμε δηλαδή ποια μας δίνει καλή ή κακή βαθμολόγηση αλλά για να συναντηθούμε και να γνωρίσουμε πώς αγωνιζόμαστε σα γυναίκες.

Δε θέλουμε λοιπόν τώρα να μας κοιτάξεις με θλίψη ή οίκτο, να μας δεις σαν υπηρέτριες που τους δίνουν διαταγές με καλό ή κακό τρόπο. Ή σαν εκείνες με τις οποίες παζαρεύετε την τιμή των προϊόντων τους, άλλες φορές τις χειροτεχνίες άλλες φορές φρούτα ή λαχανικά, άλλες φορές ότι να 'ναι, έτσι όπως κάνουν οι γυναίκες καπιταλίστριες. Εδώ. Γιατί όταν πάνε στα εμπορικά τους κέντρα εκεί δεν παζαρεύουν αλλά πληρώνουν ό,τι ακριβώς τους ζητάνε οι καπιταλιστές και είναι και ευχαριστημένες.

ΟΧΙ! αδερφή και συντρόφισσα. Εμείς θα αγωνιστούμε με ό,τι έχουμε, με όλες μας τις δυνάμεις ενάντια σε αυτά τα μέγα-σχέδια ανάπτυξης. Εάν κατακτήσουν αυτά τα εδάφη θα είναι πάνω στο αίμα μας, το αίμα των γυναικών ζαπατίστας.

Έτσι το σκεφτόμαστε και έτσι θα το κάνουμε.

Ίσως αυτές οι νέες κακές κυβερνήσεις σκέφτονται και πιστεύουν ότι, σα γυναίκες, γρήγορα θα σκύψουμε το κεφάλι και θα υποταχτούμε στο αφεντικό και τους καινούργιους επιστάτες του γιατί αυτό που ψάχνουμε –σκέφτονται και πιστεύουν– είναι ένα καλό αφεντικό και κάποια καλά λεφτά.

Αλλά όχι: αυτό που εμείς θέλουμε είναι η ελευθερία μας που κανείς δεν μας τη χάρισε, την κατακτήσαμε με αγώνα χύνοντας ακόμα και το αίμα μας.

Πιστεύεις ότι όταν καταφτάσουν οι δυνάμεις των καινούργιων κακών κυβερνήσεων, οι παραστρατιωτικοί τους, οι εθνοφύλακές τους θα τους δεχτούμε με τιμές, με ευγνωμοσύνη και χαρά;

Όχι! Θα τους δεχτούμε με αγώνα και να δούμε εάν έτσι μάθουν τι σημαίνει γυναίκα ζαπατίστας, που δεν πουλιέται, δεν παραδίνεται, δεν ενδίδει.

Εμείς, συντρόφισσα και αδερφή, κατά τη διάρκεια της συνάντησης των γυναικών που αγωνίζονται, προσπαθήσαμε να νιώσεις ευχαριστημένη, ασφαλής και χαρούμενη. Εδώ έχουμε ένα πάκο από κριτικές που μας άφησες: ότι ήταν πολύ σκληρές οι σανίδες-κρεβάτια, ότι το φαγητό δεν σου άρεσε, ότι ήταν ακριβό και γιατί το ένα και γιατί το άλλο.. Ήδη σου απαντήσαμε για τον τρόπο που δουλέψαμε και τις κριτικές που δεχθήκαμε.

Αλλά ακόμα και με παράπονα και κριτικές εδώ ήσουν ασφαλής συντρόφισσα, χωρίς να σε κοιτάζουν και να σε αξιολογούν οι άντρες, καλοί ή κακοί.

Τώρα πια συντρόφισσα δεν υπάρχει ασφάλεια εδώ, γιατί ο καπιταλισμός έρχεται για όλα και δεν τον ενδιαφέρει το κόστος. Και θα το κάνουν γιατί αισθάνονται ότι υπάρχει πολύς κόσμος που τους υποστηρίζει και θα τους χειροκροτήσει σε όσες βαρβαρότητες κι αν προβούν. Θα μας επιτεθούν και μετά θα τσεκάρουν τις δημοσκοπήσεις τους για να δουν αν τα ποσοστά τους είναι ψηλά. Και θα συνεχίσουν έτσι μέχρι να μας τελειώσουν.

Την ώρα που σου γράφουμε αυτές τις γραμμές έχουν ήδη αρχίσει οι επιθέσεις των παραστρατιωτικών τους. Και είναι οι ίδιοι, εκείνοι που πριν ήταν PRI, μετά του PAN, μετά του PRD, μετά του PVEM και τώρα είναι MORENA.

Έτσι λοιπόν, συντρόφισσες και αδερφές, δεν θα κάνουμε εδώ τη Συνάντηση. Εσείς να την κάνετε όμως στους τόπους σας, σύμφωνα με τους τρόπους και τους χρόνους σας.

Αν και δεν θα παρευρεθούμε, όπως και να 'χει θα σας σκεφτόμαστε.

Συντρόφισσα και αδερφή:

Μη σταματήσεις να αγωνίζεσαι. Ακόμα και αν οι καταραμένοι καπιταλιστές και οι νέες κακές κυβερνήσεις κάνουν το δικό τους και μας εξαλείφουν από προσώπου γης, εσύ πρέπει να συνεχίσεις να αγωνίζεσαι στον τόπο σου.

Γιατί έτσι το συμφωνήσαμε στη συνάντηση: ότι θα αγωνιστούμε για να μην υπάρχει, σε οποιαδήποτε γωνιά του κόσμου, ούτε μια γυναίκα που να φοβάται επειδή είναι γυναίκα.

Εσένα σου λαχιάνει να αγωνιστείς στον τόπο σου, συντρόφισσα και αδερφή, και σε μας λαχιάνει εδώ, στη ζαπατίστικη γη.

Οι καινούργιες κακές κυβερνήσεις σκέφτονται ότι θα είναι εύκολο να μας νικήσουν, σκέφτονται πως είμαστε λίγες και ότι καμιά δεν μας στηρίζει από εκεί έξω, από τους άλλους κόσμους.

Αλλά, συντρόφισσα και αδερφή, ακόμα και μια να μείνει από μας, θα πολεμήσει για να υπερασπιστεί την ελευθερία μας.

Και δε φοβόμαστε, συντρόφισσα και αδερφή.

Αν δεν φοβηθήκαμε πριν 25 χρόνια που κανείς δεν μας έβλεπε, ακόμα λιγότερο τώρα που εσύ μας βλέπεις, όπως και να μας βλέπεις.

Συντρόφισσα, αδερφή:

Αφήνουμε στα χέρια σου το μικρό φως που σου χαρίσαμε.

Μην το αφήσεις να σβήσει.

Ακόμα και αν το δικό μας φως σβήσει με το αίμα μας, ακόμα και αν σβήσει σε κάποιους τόπους, εσύ φρόντισε το δικό σου. Μπορεί οι καιροί να 'ναι τώρα δύσκολοι αλλά πρέπει να συνεχίσουμε να είμαστε αυτό που είμαστε. Και αυτό που είμαστε είναι γυναίκες που αγωνίζονται.

Αυτά είναι όλα συντρόφισσα και αδερφή. Εν ολίγοις, δεν θα κάνουμε τη Συνάντηση δηλαδή, δεν θα μπορέσουμε να συμμετέχουμε.

Κι αν εσύ κάνεις τη συνάντηση στο δικό σου κόσμο και σε ρωτήσουν πού είναι οι γυναίκες ζαπατίστας, γιατί δεν ήρθαν, πες τους την αλήθεια, πες τους πως οι γυναίκες ζαπατίστας πολεμάνε στον τόπο τους για την ελευθερία τους σα γυναίκες.

Να προσέχεις συντρόφισσα και αδερφή. Ίσως να μην μπορέσουμε να ξαναιδωθούμε.

Μπορεί να σου πουν να πάψεις να σκέφτεσαι τις ζαπατίστας γιατί ξόφλησαν πια. Δεν υπάρχουν πλέον ζαπατίστας, θα σου πουν.

Αλλά την ώρα που θα σκέφτεσαι ότι δεν υπάρχουμε πια, ότι ήδη μας νίκησαν, ξαφνικά, χωρίς να το πάρεις είδηση, θα δεις ότι σε βλέπουμε και ότι μία από μας σε πλησιάζει και σε ρωτάει ψιθυριστά στο αυτί, για να το ακούσεις μόνο εσύ: «πού είναι η μικρή φλογίτσα που σου δώσαμε;»

Από τα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού

Οι Γυναίκες Ζαπατίστας

Φεβρουάριος 2019

Φλεβάρης 2109

ⁱ Πρόκειται για τη λέξη *cuero* που σημαίνει σώμα με θηλυκή κατάληξη.

ⁱⁱ *Tercias (compas)* ονομάζονται οι συντρόφισσες που συγκροτούν τα ζαπατιστικά μέσα ενημέρωσης.